KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 41.862/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 7 december 2006 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 22 januari 2007, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen", heeft op 10 januari 2007 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond [(1)], alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Dit advies bevat een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

ALGEMENE OPMERKING

2. Het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water, bepaalt in welke gevallen de toevoer van water, gas en elektriciteit bij een afnemer mag worden afgesloten en welke minimale procedure hierbij dient te worden gevolgd.

Bij de artikelen 2 en 3 van het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet wordt de vervanging beoogd van de artikelen 2 en 7 van het voornoemde decreet van 20 december 1996, doch enkel "voor wat elektriciteit en gas betreft". Artikel 20 van het ontwerp heft de overige bepalingen van hetzelfde decreet op, eveneens enkel "voor wat elektriciteit en gas betreft".

Die werkwijze heeft tot gevolg dat voortaan twee verschillende versies van hetzelfde decreet zullen bestaan, hetgeen vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid niet aan te bevelen is. Om hieraan te verhelpen, dient het ontwerp grondig herwerkt te worden.

---

(1) Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 3

3. Onverminderd opmerking 2, dienen in dit artikel een aantal onnauwkeurigheden te worden recht gezet:

- in het tweede lid, 1°, a) dient te worden verwezen naar artikel 18*quater*, § 1, eerste lid, 5°, 6°, 7°, 8° en 9°;

- in het tweede lid, 1°, b), schrijve men: "... na beëindiging van de gevallen bedoeld in artikel 18*quater*, § 1, eerste lid, van het decreet ...";

- in het tweede lid, 2°, a), dient te worden verwezen naar artikel 17*ter*, § 1, eerste lid, 5°, 6°, 7° en 8°;

- in het tweede lid, 2°, b), schrijve men: "... na beëindiging van de gevallen bedoeld in artikel 17*ter*, § 1, eerste lid, van het decreet ...".

4. Het voorschrift in het ontworpen artikel 7, tweede lid, inleidende zin, dat de beslissing gemotiveerd moet zijn, komt neer op een herhaling van wat reeds voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Het voorschrift is bijgevolg overbodig en tevens misleidend omdat erdoor ten onrechte de indruk zou kunnen ontstaan dat andere in het ontwerp geregelde administratieve beslissingen niet formeel gemotiveerd behoeven te zijn.

5. Luidens het ontworpen artikel 7, derde lid, wordt bij ontstentenis van een beslissing binnen een bepaalde termijn, de beslissing over het verzoek van de netbeheerder geacht negatief te zijn.

Aan dergelijke stilzwijgende besluitvorming zijn evenwel een aantal nadelen verbonden. In de eerste plaats houdt dergelijk procédé het risico in dat de administratie zich in bepaalde gevallen onttrekt aan het reële onderzoek van de betrokken

aanvragen. Daarenboven worden impliciete beslissingen gekenmerkt door het ontbreken van een formele motivering en het uitblijven van een bekendmaking. Het hoeft geen betoog dat een expliciete, tijdige beslissing zowel vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid, als vanuit het oogpunt van de bewijsvoering (onder meer inzake de termijnregeling), de voorkeur verdient boven een impliciete beslissing. De voorafgaande bezwaren wegen trouwens nog zwaarder door indien, zoals in het ontworpen artikel 7, derde lid, het geval is, de impliciete beslissing neerkomt op de weigering van het verzoek.

Artikel 9

6. De wijziging van artikel 569, eerste lid, 33°, van het Gerechtelijk Wetboek, bedoeld in artikel 9, 3°, van het ontwerp, gebeurt niet op een correcte manier. Bovendien wordt de betrokken bepaling nogmaals gewijzigd bij artikel 16 van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt.

Derhalve dient artikel 9, 3°, van het ontwerp te worden weggelaten. In de plaats daarvan dient in het ontwerp in een nieuw hoofdstuk een nieuwe bepaling te worden opgenomen, die luidt als volgt:

"Hoofdstuk ... - Wijziging aan het Gerechtelijk Wetboek

Art. ... Artikel 569, eerste lid, 33°, van het Gerechtelijk Wetboek, zoals voor het Vlaamse Gewest ingevoegd bij het Elektriciteitsdecreet en gewijzigd bij het Aardgasdecreet, wordt vervangen als volgt:

«33° van de beroepen tegen de beslissingen tot het opleggen van een administratieve geldboete op grond van artikel 37, § 1, en § 2*quater*, eerste lid, van het Elektriciteitsdecreet en van artikel 46, § 1, en § 2*bis*, eerste lid, van het Aardgasdecreet.

Het beroep tegen de beslissingen bedoeld in het eerste lid werkt schorsend.»."

Artikel 10

7. Gelet op de definitie van het begrip "eindafnemer" in artikel 3, 12°, van het Aardgasdecreet, gebruike men in het ontworpen artikel 3, 32°, de omschrijving "huishoudelijke eindafnemer".

Artikel 16

8. Indien de suggestie gedaan bij artikel 9 gevolgd wordt, kan deze bepaling worden weggelaten.

Artikel 17

9. Indien de suggestie gedaan bij artikel 9 gevolgd wordt, kan artikel 48 van het Aardgasdecreet opgeheven worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS D. ALBRECHT